

Stečajna masa iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN d.o.o. u stečaju

OIB: 63192655715

Stečajni upravitelj: Ljiljana Blagojević,

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

TRGOVAČKOG SUDA U RIJECI

Poslovni broj spisa: 14 St-554/2018

**ŽALBA STEČAJNOG UPRAVITELJA
-protiv rješenja o namirenju od 13.12.2022.**

I Uvodno označenim rješenjem određeno je da će se u stečajnu masu unijeti trošak unovčenja u iznosu od 1.049.479,23 kn, dok da će se preostali iznos isplatiti razlučnom vjerovniku.

II Stečajni upravitelj je podnio prvostupanjskom sudu obračun troškova unovčenja sukladno čl. 254. SZ-a u ukupnom iznosu od 1.151.185,48 kn. Prvostupanjski je prihvatio obračun troškova unovčenja u iznosu iz točke I ove žalbe, dok je u preostalom dijelu (101.506,25 kn) odredio da se isti isplati razlučnom vjerovniku.

Iako prvostupanjski sud nije u izreci pobijanog rješenja naveo na što se točno odnosi dio obračunatih troškova za koje sud smatra da ih ne treba namirivati iz unovčene nekretnine, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da sud nije prihvatio obračun troškova unovčenja stečajnog upravitelja u dijelu koji se odnosi na troškove zastupanje odvjetnika u postupcima koji su se pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodili pod poslovnim brojevima P-564/2017 (P-262/2021) i P-565/2017 (P-445/2019).

Obračunati odvjetnički trošak u postupku P-564/2017 (P-262/2021) iznosio je ukupno (s pdv-om) 34.375,00 kn, dok je u postupku P-565/2017 (P-445/2019) odvjetnički trošak iznosio ukupno 67.325,50 kn (s pdv-om)

Prvostupanjski sud obio je namiriti predmetni trošak uz sljedeće obrazloženje:

„...oba parnična predmeta vođena su kako bi se utvrdile tražbine koje je na ispitnom ročištu u ovom stečaju osporio stečajni upravitelj, te stoga zbog toga troškovi koji su nastali u ovim parničnim predmetima ne mogu biti dio troška unovčenja.“

III Protiv pobijanog rješenja stečajni upravitelj podnosi žalbu pobijajući isto zbog bitne povrede odredaba postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava u dijelu u kojem iznos od 101.506,25 kn nije priznat kao trošak unovčenja već je za isti određeno da se ima isplatiti razlučnom vjerovniku.

Bitna povreda iz članka 354. st.2 toč. 11. ZPP-a ogleda se prvenstveno u tome što su razlozi pobijanog rješenja nerazumljivi.

Naime, prvostupanjski sud je obrazloženju pobijanog rješenja naveo da odvjetnički troškovi koji su nastali povodom parničnih postupaka čiji je predmet utvrđivanje osnovanosti tražbine ne mogu biti dio troška unovčenja.

Prvostupanjski sud niti jednom daljnjom rečenicom nije objasnio zbog čega smatra da se odvjetnički troškovi u parnicama koje se vode glede utvrđivanja tražbina u stečaju ne bi trebali namirivati kao troškovi unovčenja.

Stečajni upravitelj može samo pretpostaviti, ali ne i sa sigurnošću zaključiti na čemu sud temelji svoj gore navedeni stav.

Upravo iz navedenog razloga – nedostatka obrazloženja – predmetno se rješenje ne može ispitati, a čime je počinjena relativno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Prvostupanjski je sud možda smatrao da se predmetni parnični postupci ne odnose na predmetne nekretnine, pa da se zbog toga odvjetnički troškovi ne mogu namirivati iz tih nekretnina. Ukoliko je tome tako, prvostupanjski je sud zanemario činjenicu da su predmetne nekretnine (koje su se prodavale kao cjelina) jedina stečajna masa te da se u tom slučaju svi troškovi unovčenja namiruju iz kupovnine. Dakle, kako oni troškovi koji izravno terete nekretnine koja su predmet prodaje, tako i oni neizravni koji su ostvareni tijekom stečajnog postupka radi vođenja tog postupka.

Isti stav zauzeo je i VTS RH u ranijoj ukidnoj odluci u ovom predmetu posl.br. PŽ-4560/2021 od 16.11.2021., (točka 13. obrazloženja), a u kojoj odluci se navodi:

„U ovoj pravnoj stvari odlučna je činjenica što predmetne nekretnine predstavljaju jedinu imovinu stečajnog dužnika. Zato po ocjeni ovog suda nije osnovan žalbeni navod da se iz iznosa postignute kupovnine troškovi unovčenja ne bi trebali namirivati u njihovom cijelom iznosu, već u razmjeru. U ovom trenutku predmetna nekretnina koja je prodana je jedina imovina stečajnog dužnika. Samo ta nekretnina predstavlja stečajnu masu i u tom smislu je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da je iz kupovnine potrebno naknaditi sve troškove unovčenja, kako one koji izravno terete nekretninu koja je predmet prodaje tako i one neizravne koji jsu ostvareni tijekom stečajnog postupka radi vođenja tog postupka.“

Štoviše, i sam prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane odluke (točka 4. obrazloženja) naveo da su predmetne nekretnine jedina imovina stečajnog dužnika, dok je u točki 44. obrazloženja naveo kako su parnice sa milijunskom vrijednošću predmeta spora situacije u kojima je opravdano (uzimajući u obzir citiranu odluku skupštine vjerovnika) angažirati odvjetnika za zastupanje.

S obzirom na gore navedena utvrđenja prvostupanjskog suda (predmetne nekretnine su jedina imovina i opravdano je angažirati odvjetnika), a imajući u vidu da se odvjetnički troškovi, kako tvrdi prvostupanjski sud, neće namirivati iz kupovnine, postavlja se pitanje iz koje će se onda imovine predmetni troškovi namiriti? Iz čega namiriti troškove za koje smatraš da su opravdani, ako ne iz jedine imovine koju imaš?

Neka to ostanu retorička pitanja čiji je cilj ukazati na nerazumljivost obrazloženja pobijane odluke.

Nadalje, nerazumljivost obrazloženja time je veća što je ukidnoj odluci VTS RH PŽ-4062/2022 od 18.10.2022., koja je neposredno prethodila pobijanoj odluci, navedeno da će prvostupanjski sud posebno obrazložiti odluku o visini odvjetničkih troškova kako u pogledu osnove tako i u pogledu njihove visine, uz točnu naznaku svake pojedine radnje koja opravdava zatraženi trošak te uz poziv na odgovarajuće odredbe ZPP-a i Tarife (točka 30. obrazloženja).

Iz navedenog obrazloženja jasno proizlazi stav drugostupanjskog suda da se predmetni troškovi moraju uzeti u obzir prilikom namirenja, ali da je potrebno raspraviti iste u pogledu pitanja da li je svaka pojedina radnja bila potrebna i kolika je vrijednost predmetne radnje s obzirom na Tarifu.

Dakle, pobijana odluka je nerazumljiva i iz razloga jer je prvostupanjski sud odstupio od naputka drugostupanjskog suda, a što je protivno odredbi iz čl. 375. st. 4. ZPP-a,

Iz svih navedenih razloga (jedina imovina stečajnog dužnika iz koje se namiruju SVI troškovi unovčenja), jasno je da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo iz čl. 248. SZ-a kada je iz postignute kupovnine propustio namiriti navedene odvjetničke troškove.

IV Sukladno navedenom predlaže se da se usvoji predmetna žalba i preinači pobijano rješenje na način da se i iznos od 101.506,25 kn unese u stečajnu masu radi namirenja navedenih odvjetničkih troškova.

Stečajni upravitelj

Ljiljana Blagojević

Rijeka, 19.12.2022.g.